పొగ మూసిన హరికేన్ లాంతరు, వుండి వుండి "గువ్వు" "గువ్వు" మంటూ, ఎప్పుడు ఆరిపోతుందో నన్న [illegible]న్ని కలిగిస్తోంది.

"రత్నాలు ఆ లాంతర్ని తదేకంగా చూస్తున్నా, [illegible] [illegible] లేదు. ఆమె మెదడు నిండా, తన భవిష్యత్తు గురించిన ఆలోచనలే!

[illegible] [illegible]యణ్ణి, నెల రోజుల [illegible] [illegible]రుణ్ణి దాంపత్య [illegible]తుల మధ్య కొద్ది క్షణాలు [illegible]కుని, శాశ్వతంగా కళ్ళు మూసేశాడు అతని [illegible] [illegible] సానుభూతి తెలియజేస్తూ, [illegible] [illegible]రులు [illegible] నెల రూపాయల [illegible] మంజూరీ చేశారు. అయితే ఆ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]పోవడం [illegible] [illegible] [illegible]ంచవల్సిన విషయమే.

రత్నాలు [illegible]తులు, పిల్లా, పాప [illegible] [illegible]తులు. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], ఇక [illegible] [illegible] అస్తి[illegible] [illegible] [illegible] అనే [illegible] రత్నాలుకి [illegible] ఇక వరసు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], వరప్రసాదు [illegible] [illegible] కొట్టా[illegible]. పాప, [illegible] ఆ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], రత్నాలు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] జీవితాన్ని గడపాలి [illegible] [illegible] తన [illegible] జీవి[illegible] [illegible],

ఆమెకి [illegible] [illegible] [illegible]రంగా [illegible] [illegible] [illegible] ప్రశ్న ఆమెను ప్రతి క్షణం కలవర పరుస్తూ వస్తోంది.

ఆ కలవర [illegible] [illegible] వుప్పుతూ, ఆమెలో [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], యేదో [illegible] [illegible] పెట్టుకుని, గౌరవప్రదంగా [illegible] [illegible] నిశ్చ[illegible] [illegible] [illegible]. అయితే, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ప్రావిడెంటు ఫండుగాని, యే [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ఆమెలో [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"నా [illegible] వాళ్ళెవరూ లేక పో యి[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]వస్తున్న [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] తనకి ఆసరా [illegible] రత్నాలు [illegible] దైన్యరూపులుగా [illegible]

చిన్నా వుండేది. ఆయన అందగా చేసే పోతే, యీ పనికి తను యేమ యివ్వగలదో, అప్పుడప్పుడూ తల పోస్తూ వుండేది. తనకి రావలసిన పైకం గురించి కూడా ఆయన వే [illegible] స్వార్థ [illegible] ప్రయత్నిస్తూ వుండటం, ఆమెని కృతజ్ఞతా భావంతో నింపి వేసింది.

పైట జోడు చప్పుడు వినిపించి, తలెత్తి [illegible] కింది రత్నాలు. పరబ్రహ్మంగారు చిన్నా నవ్వుతూ గమనించి, చప్పగా [illegible] ముంచుకొంది. [illegible] వున్న ఓ చిన్న బల్ల మీద కూర్చుని, చిర చెంగుతో తుడుచుకొంది.

"రండి బాబుగారూ: కూర్చోండి" అంది [illegible]ంగా.

పరబ్రహ్మం కూచున్నాడు.

"ఎప్పుడూ ఇట్లా దిగులుగా కూచుంటావేమమ్మా!" అన్నాడు.

"నా బతుకు, అంతే రాసిపెట్టి వుంది బాబూ!" గద్గదస్వరంతో అంది రత్నాలు.

"అదే, అదేం నాకు నచ్చదమ్మా: అలా యెప్పుడూ దిగులుగా వుండి బాధపడితే మాత్రం, బ్రతుకు బాగు పడిపోతుందా చెప్పు? వీటితో పి ల్లల్ని [illegible] ఆ యిప్పుడు [illegible] దేనికి [illegible], అదే పనిగ [illegible] మదనం [illegible]ల్లో తిరిగి, చెప్పులు అరిగేట్టు తిరిగారు. యిన్నాళ్ళకి ఆ పైకం సొమ్ము తెప్పి యేర్పాటు చేయగలి గాను. ఈ విషయం నా కెంతో తృప్తిని కలిగిస్తోంది. రేపోసారి ఆఫీసుకు వస్తే, నీ పైకం ముట్టుతుంది" ఉత్సాహంగా చెప్పాడు పరబ్రహ్మం.

రత్నాలు మొహంలో, సంతోషం ఓ కొత్త వెలుగును తెచ్చి పెట్టింది. చేతిలో పైకం పడితే, ఒక విధమైన గుండె నిబ్బరం యేర్పడుతుందని, త[illegible] భవిష్యత్తుకి ఓ రూపాన్ని [illegible] అవకాశం కలుగుతుందని ఊహించినట్టుంది. కళ్ళల్లో ఆనంద బాష్పాలు మెరుస్తున్నాయి.

"ఏదో బాబూ, మీరు వుండబట్టి "నా" అనేవాళ్ళెవ్వరూ లేని [illegible] నాకు తీరింది. [illegible] తండ్రిలా, కష్టదశలో నన్ను ఆదుకున్నారు. చీకటిలో ప్రయాణం చేస్తున్న నాకు చేయూతనిచ్చారు. మీ ఋణం యెలా తీర్చుకోగలనో, యేమిటో...' కృతజ్ఞతతో అంది.

పరబ్రహ్మం నల్లని పెదవులు మెల్లగా కదిలి, పవిత్ర మందహాసాన్ని చిందించాయి. అతనికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకునే వాళ్ళు చాలా మంది వున్నారు. వారిలో రత్నాలు ఒకామె. వాళ్ళందర్నీ తలచుకుంటే గానే, ఆ మందహాసం.

"అ! దానికేముంది లే రత్నాలూ: మానవజన్మ యెత్తాక, ఒకరి కొకరు చేయూత నిచ్చుకోకపోతే యెట్లా? ఆ సహకారబుద్ధి లేనివ్యక్తి సంఘంలో వుండడానికి అనర్హుడం

జూడు. నిజం చెప్పాలంటే, ఇదంతా ఆ పరమేశ్వరి విలాసమే గదా! కష్ట దశలో వున్నవారిని ఆదుకుందుకు, ఆ పరమేశ్వరుడే యెవర్నో ఒకర్ని, వినియోగిస్తాడు. సహకారాన్ని అందించేవారూ, పొందినవారూ, కేవలం నిమిత్త మాత్రులే. ఇక స్వేచ్ఛకు తెల్సుకోలేకపోతున్నాం, అది తా పరిస్థితుల్ని అనుభవంతోటే చెప్పుకోవాలి. సరే, నేను వెళ్ళొస్తాను. రేపు పదింటికి తయారుగా వుండు. మా నౌకరు వస్తాడు, వాడితో

కలిపి అనేకమార్లు చెప్పాయ్" అంటూ వెళ్లాడు పరబ్రహ్మం.

అతను వేలంలో అష్టదశలో వున్న వాళ్ళని [illegible] జన్మించి నష్టం భావించి [illegible] రత్నాలు.

"[illegible]గే బాబూ; అంతను వచ్చే ప్రాప్తి అంతే. చాలా రోజుల తర్వాత కొద్ది కొత్త వుత్సాహం ఆమె [illegible] మొలకెత్తింది.

పరబ్రహ్మం హుషారుగా నడిచి పోయాడు.

[illegible]కున్న [illegible]తంతో, తన భవిష్యత్తును [illegible]వేసుకుంటూ, ఆలోచనల అలల్లో [illegible] పయనించసాగింది రత్నాలు. హాస్పిటల్ లాంతరు మరీ [illegible] అయినా, ఆమె పట్టించుకోలేదు.

◆ ✱ ◆

పరబ్రహ్మంగారు చెప్పింది వేద వాక్యమే [illegible] సరిగ్గా [illegible] లకు తయారయి వుంది రత్నాలు. పరబ్రహ్మం [illegible] నోట్లు అందముగా పది [illegible] [illegible]ముల్లను [illegible] రత్నాలు [illegible] బహుమానేరింది పరబ్రహ్మం గారు తన చేతుల్లో యెన్ని [illegible] తీసుకుంటున్నారో... అనుకుంటూ [illegible] మనస్సులో అభినందించుకుంది.

కంపెన్సేషన్ మూడువేల రూపాయలు: ప్రెసిడెంట్ వందు పదహారు వందలూ, ఆమెకి ముట్టాయి. అంత డబ్బు ఒక్కసారి చూసే సరికి, ఆమె కళ్ళు జిగేల్ మన్నాయి. ఆ పైకమంతా తన దగ్గర పెట్టుకుని, యింటికి [illegible] [illegible] చమత్కారం కాదేమోనని భీతి కలిగిందామెకి. తన భయాన్ని ఆమె వ్యక్తం చేయబోతూ వుండగానే పరబ్రహ్మమే అందుకున్నాడు.

"[illegible] అంత డబ్బు దగ్గర పెట్టుకుని, యింటికి వెళ్ళగలవా? రోజులు చూస్తే, యేం బావుంలేవు" అన్నాడు. [illegible] వుంది.

ఆయన యెంత సహృదయులు? తన బాధ్యత తీరిపోయింది కదా అని వూరుకోలేదు [illegible] యెదుటి వారి మంచి కోరే వ్యక్తుల్లా, యెంత మంది వుంటారీ ప్రపంచంలో?... అన్న భావన రత్నాలులో మరింత కృతజ్ఞతా భావాన్ని పెంపొందించింది.

"అవును, నాకూ భయంగానే వుంది బాబుగారూ: మీ దగ్గరే ఈ డబ్బు వుంచండి. యింటి దగ్గర యిచ్చేద్దురు గాని..." అంటూ, ఆ మొత్తాన్ని పరబ్రహ్మంకి అందించింది.

"సరే: ఇంతా చేసినవాణ్ని, యీ భారాన్ని మొయ్యలేకపోతానా? నువ్వు వెళ్ళవులే. డబ్బంతా యింటికి తీసుకొచ్చి యిస్తాను" అంటూ ఆ పైకాన్ని లాల్చీ జేబుల్లో పెట్టాడు పరబ్రహ్మం.

రత్నాలుకళ్ళ తగా, నిర్భయంగా ఆ కొంరు వెళ్ళ యింటివేపు దారి తీసింది.

పన్నెండు గంటలు దాటింది. గాలి స్తబ్ధం గా ఉన్నట్టుగ, ఆకులు కూడా అల్లాడ్డంలేదు. ప్రపంచంలో జరుగుతున్న అన్యాయాలన్నీ, అక్ర మాలన్నీ, కళ్ళారా చూస్తున్నా యేమీ చెయ్యలేకపోతున్నందుకు గామోము, సూర్యుడు కోపంతో కళ్ళెఱ్ఱజేసి చూస్తున్నాడు. అంత ఎండలోనూ వద్యాశంకర బ్రహ్మం

అప్పుడే శాస్త్రంత యెంగిలిపడి కూచున్నాడు. రత్నాలు వరబ్రహ్మం గార్ని చూడగానే, సగౌరవంగా లేచి నుంచుంది. బల్ల తాత ముందుకు వేసి, చీర చెంగుతో శుభ్రం చేసింది. వరబ్రహ్మం, కూచు న్నాడు. శ్రమ తీసుకుని, యెండలో వచ్చినందుకు సాక్ష్యంగా మొహం స్వేదబిందువులతో నిండి పోయింది. పై ఉత్తరీయంతో మొహాన్ని ఒకసారి ఒత్తుకున్నాడు లాల్చీ జేబు లోంచి చేతిని తీసి వచ్చాడు.

రత్నాలు దృష్టి, అతని చేతిలో వుంది. జేబులోంచి పైకొచ్చి తీస్తా డనుకుంది. కాని ఆ యేమీ తీయలేదు మాత్రం పైకం కాదు. ఏదో కాగి తాలు తెల్ల కాగితం. అది కేమిటో అర్థం కాలేదు.

ఉపన్యాసం ఇచ్చేముందు నా యకుడు గొంతు సవరించు కున్నట్టుగా, ఒకసారి గొంతు సవరించు కున్నాడు వరబ్రహ్మం

● కాకాన్ని కట్టి గాలిలో ఎగరగలవా ?

తెలియదు.

సూర్యుడు తూర్పున ఎందుకు ఉదయించడు ?

తెలీదు.

సముద్రంలో కెరటాలు ఎందుకొస్తాయి ?

తెలియదు.

కొడుకు ఏదో అడగబోయి ఊరుకోవటం చూసిన తండ్రి "మిత్రమా అడుగుతున్నావ్ ? సందేహమెందుకు ? తెలీనివి అడిగి తెలుసు కోవాలి.

—రావ్, విశాఖ

"చూడమ్మా రత్నాలూ, నీతో చాలా రోజుల్నించి ఓ విషయాన్ని చెప్పాలను కుంటూనే, నీ పరిస్థితి [illegible]; చెప్పడానికి నోరు రాక చెప్పలేకపోయాను. నారాయణ బ్రతుకున్న రోజుల్లో అతడికి సహాయం చేయగలిగే వ్యక్తి ఒక్కడూ అగు పించలేదు. అప్పుడప్పుడూ [illegible] [illegible] సమ్మాడు. నన్ను దేవుడితో సమానంగా భావించేవాడు. అత నంటే నాకూ అభిమానం వుండేది. సానుభూతి వుండేది. అతడు యెప్పుడు యే అవసరంలో వున్నా, [illegible] వచ్చేవాడు. [illegible] [illegible] [illegible] ఆదుకునే [illegible] మనిషికి, మరో మనిషి చేయగలిగిన సహాయం యేముం టుంది గనుక? కష్టదశలో ఆదుకో వడానికి [illegible] మానవత్వం. ఆ మాన వత్వమే నాలో లేకపోతే, నారా యణకు అప్పుడప్పుడూ అప్పుగా, మూడువేల వరకూ యిచ్చి వుండే వాడ్ని [illegible]. ఇంత డబ్బు యేం చూసి [illegible]? మంచి తనం [illegible]. ఏదేమైనా మంచిది ఓ నోటు రాసివ్వవోయ్ అంటే కాదనకుండా చిరునవ్వుతో యీ నోటు రాసిచ్చాడు [illegible] చచ్చి పోయి [illegible] లో వున్నాడో గానీ, శేషయ్య సాక్షి సంతకం పెట్టాడు. ఇవన్నీ కేవలం ఓ పద్ధతిని అనుసరించాలనే వుద్దేశంతో చేశాని, నారాయణ మీద నమ్మకం లేక పోవడం వల్ల కాదు. నేను యిట్లాంటి మనిషినో, నీకూ తెలును [illegible] సమ యంలో, యీ కాగితాన్ని బైటికి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] చెప్పడు [illegible] నీ యిష్టం... [illegible] [illegible] అంటూ కాగితాన్ని [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] డు [illegible].

[illegible] [illegible] రత్నాలుకి, కళ్ళు గిర్రున తిరుగుతున్నట్టనిపిం చింది. ఆ నోటు తను చూసి [illegible] యేం చేస్తుంది? [illegible] [illegible] తుంది గనుకనా? [illegible] పర బ్రహ్మం లాంటి పరోపకార బుద్ధిగల మనిషి, అబద్ధం చెబుతాడా, యెలా అనుకోగలదు? మొదట్నుంచీ తనకి సహకరిస్తున్న మనిషి, తమని మోస గిస్తున్నాడేమోనన్న సందేహాన్ని యెలా తెచ్చుకోగలదు? [illegible] మోసం యిందులో యేముంటుంది? [illegible] సంతకంతో నోటు [illegible] [illegible] వుంది. అయినా, పర బ్రహ్మంగారు, దైవ స్వరూపులు. అతని [illegible] యెప్పుడూ [illegible] [illegible] [illegible]. అన్యాయమన్న పదం అతనికి తెలీదు. అట్లాంటి పర బ్రహ్మంగారు చెప్పింది నమ్మక పోవడం మరీ అన్యాయం... అను కుంది రత్నాలు. ఆ నోటు విషయం తనకేం తెలీదనంటే, ఘోర పాపం తనని చుట్టుకుంటుందనుకుంది.

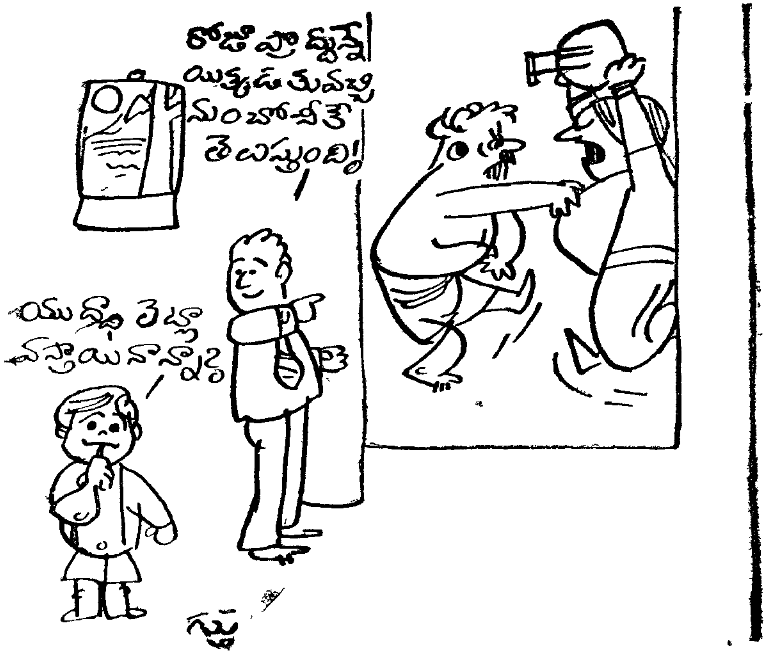

అప్రయత్నంగా ఆమె కళ్ళు చెమ్మ గిల్లాయి.

"నేను మాత్రం చెప్పవల్సిందేముంది బాబుగారూ మొదట్నుంచీ మనిషుల్ని ఆదుకుంటున్నారు మీరు. ఆ సంగతి, నాకు మాత్రం తెలీదు గనుకనా? అటువంటి మిమ్మల్ని అన్యాయం చేస్తానా చెప్పండి? ఉప కారం చేసేవారికి, అపకారాన్ని తలపెడతానా? అలా యెప్పుడూ జరగదు బాబూ" అంది.

"కావాలంటే, యీ నోటు, ఎవరికయినా చూపించవచ్చునన్నా నీ యిష్టం. నేను అభ్యంతరం చెప్పను" మళ్ళీ అన్నాడు పరబ్రహ్మ.

"ఎంతమాట అన్నారు బాబూ? మీ మాటలపై నమ్మకాన్ని పోగొట్టుకోవల్సిన పరిస్థితి యింకా రాలేదు బాబూ! మీ మీద, మీ ... మీద, నాకెప్పుడూ విశ్వాసమూ, నమ్మకమూ, పూజ్యభావమూ ... పైకాన్ని మీరు ఉంచుకోండి బాబూ!" అంది రత్నాలు.

"బలవంతంగా డబ్బు తీసుకుంటున్నావని గాని, మొగుడు ... పడేస్తున్నావనిగాని, అనుకుంటామా."

"అదేమిటి బాబూ, అలా అంటారు! మనుషులం ఆలోచనలేకపోవాలా. మా డబ్బు మీకివ్వడానికి బలవంత పెట్టింది చెప్పండి."

"ఈ సమయంలో, నేను చేయగలిగిన సహాయం ఒక్కటేనమ్మా! నువ్వు యోగ్యురాలివి గాబట్టి, నిరాశ్రయురాలవు గాబట్టి, నీ శేష జీవితమంతా గడవాలి గాబట్టి, అప్పట్నుంచీ బాకీ వడ్డీ, నువ్వు ఇవ్వవలసిన రూపాయలు పెరుగుతూ అయ్యుండనుకో - దాన్ని తీసుకుంటున్నాను. డబ్బుకి యెంత విలువున్నా, మానవత్వపు విలువన్ని పెంచిపోయి, నిన్ను బీదరాలిగా చెయ్యడానికి నా మనస్సు అంగీకరించడం లేదమ్మా! అందుకనే ఆ వడ్డీ లెక్కలోకి తీసుకోలేదు. మీ కుటుంబంపట్ల నాకు వుండే అభిమానానికి తార్కాణంగా, యీ మాత్రం సహాయమైనా చెయ్యకుండా వుండలేను." అన్నాడు పరబ్రహ్మం. తనంతటి విశాలహృదయుడూ, మానవత్వం గల మనిషీ, వృత్తిలో మరెవ్వరూ లేడని చెబుతున్నట్టుగా.

"మీ ఋణాన్ని, యీ జన్మలో తీర్చుకోలేము బాబూ!" అని మాత్రం అనగలిగింది, రత్నాలు కృతజ్ఞతను సూచిస్తూ కంఠం వణుకుతుంటే. అయన ఆ వడ్డీ కూడా వదులుకోదలిస్తే తనగతి ఏమయ్యేది? అన్న భావం మెదిలి, ... గౌరవ భావం రెట్టింపయ్యింది.

"ఇంక, యీ నోటు యెందుకు?" అంటూ చేతిలోవున్న కాగితాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చించి, ప్రక్కనవున్న మురుగు కాలవలోకి విసిరేశాడు, పరబ్రహ్మం.

"కంపెన్సేషన్ రూపంలో వచ్చిన మూడువేల రూపాయలు, నేను తీసుకున్నట్టే నమ్మా. ఇదిగో ప్రామిసరీ నోటు ... వచ్చిన పైకం పదహారు వందలూ" అంటూ మరో జేబులోంచి నోట్లకట్ట తీసి అందించాడు. "లెక్కపెట్టుకో."

"మళ్ళీ అలాగే అంటారేమిటి బాబూ. మీమీద నమ్మకంలేక" ... పైకాన్ని అందుకుంటూ అంది రత్నాలు.

"ఈ పైకాన్ని, నీ ప్రాణంతో సమానంగా కాపాడుకోవాలి సుమా! ఏదో చిన్న వ్యాపారం పెట్టుకుని, శేష జీవితాన్ని గడపడానికి ప్రయత్నించు. రోజులు ... ఎవ్వర్నీ నమ్మకు. ఇంతకంటె నేనేం చెప్పగలను చెప్పమ్మా," అని వెళ్ళిపోవాలని లేచాడు పరబ్రహ్మం.

"మంచి బాబూ" కృతజ్ఞతా భావంతో, రెండు చేతులూ జోడించింది, రత్నాలు.

పరబ్రహ్మం, మందహాసం చేస్తుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. అతను చించి పారేసిన కాగితం ముక్కల్లో రెండు ముక్కలు కాలవగట్టుపైనే వుండిపోయి, అతనివేసి చూస్తూ

నవ్వుతున్నట్టుగా కదిలాయి గాలికి. అతను మాత్రం అదేం పట్టించుకోకుండా, ముందుకు సాగిపోయాడు.

భవిష్యత్తును గురించి, ఎన్నో ఆశలు పెంచుకున్న రత్నాలు, చేతిలో వెక్కిరిస్తోన్న డబ్బు చూసి, కృంగిపోయింది. ఆమె హృదయం నిస్పృహతో ముడుచుకుపోయింది. తను పూహించిందేమిటి? ఇప్పుడు నిజంగా జరిగిందేమిటి? ... భవిష్యత్తు తల్చుకుంటేనే ఆమెకి భయం వేసింది. బరువుగా ఒక నిట్టూర్పు విడిచి, చెమ్మగిల్లిన కళ్ళు చీర కొంగుతో ఒత్తుకుని, ఆ పైన కాస్త పెళ్ళో పెట్టేసింది.

ఆ రోజు నించీ, పరబ్రహ్మం ఆ యింటి వైపు తొంగి చూడలేదు. ఆ అవసరం అతనికి కనిపించలేదేమో మరి!

పాపం, రత్నాలుకి ఏం తెలుసు. పరబ్రహ్మం తనకి అన్యాయం చేశాడని? ఆమెకేం తెలుసు—తనకున్న విషమిచ్చి, తన ఆశల్ని హత్య చేశాడని? ఆమెకేం తెలుసు— ధనాశాపీడితుడైన పరబ్రహ్మం, నమ్మిన తనని ద్రోహం చేసి, ఆ నోటు కోసం అన్యాయం చేశాడని? ఆమెకేం తెలుసు— అతని అన్యాయానికి బలైన తను మూడు వేల రూపాయల నష్టం పొందిందని?

ఆమెకి తెలిసిందంతా, ఒక్కటే! పరబ్రహ్మం, పరమ పవిత్రుడని, దైవస్వరూపుడని, మానవత్వం గల ఒక మనిషని; అందుకే అతన్ని గుడ్డిగా గౌరవించింది ... నమ్మింది. కాని నమ్మిన వాళ్ళను మోసం చెయ్యడం వంచనగా మనుషుల గొంతులు కొయ్యడం పరబ్రహ్మానికి పరిపాటి అని ఆమెకి తెలీదు. ఆమెకా అర్థమైన తప్పు ఏంతన లేక, మోసపోయింది. ఆమె మంచితనమే ఆమెను వంచించింది. పాపం!

* ♦ *

సంవత్సరం తిరక్కముందే ఎవరో అన్నారు రత్నాలు పొరుగూరులో అడుక్కుతింటుందని. ఆ విషయం పరబ్రహ్మం చెవిన పడింది. అయితేనేం— అతను అంతగా బాధపడలేదు. ప్రతి చిన్న విషయానికీ బాధపడేటంతటి చిన్న హృదయం కాదతనిది. ఆ కల్లని పెదాలు మాత్రం వికృతంగా ఓ పొడినవ్వు నవ్వుకున్నాయి. ఒకడు నాశనమైతే కాని మరొకడు బాగుపడడు. ఇది పరబ్రహ్మం నమ్మిన్న సత్యాల్లో ఒకటి. రత్నాలు, అడుక్కుతింటే తనకేం? తన ఖాతాకు అకౌంటు మరో మూడు వేలు పెరిగింది... అనుకుని, తృప్తిగా నవ్వుకున్నాడా మానవుడు.

రత్నాలు మాత్రం ఇప్పటికీ నిజం తెలుసుకోలేదు. ఇంత ఓజాన్ని గుర్తించలేదు పాపం. ఎప్పుడో, ఎక్కడో ఎవ్వరికీ తెలీకుండా అనామకురాలిగా కన్నుమూస్తుంది. ఎవరిక్కావాలి?

●□■